

Claus Borgensgaards hjort vurderes til at være en god bronzemedalje. Den vejede opbrækket 114 kilo, og geviret vejer knap seks kilo. Privatfoto.

En 14-ender

LILD Klitplantage: Claus Borgensgaard fra Ringkøbing nedlagde sidst på året en 14-ender på en stordrevsjagt med en velplaceret kugle.

– Efter frokosten havde jeg siddet i knap en time, da jeg så to spidshjorte. Kort derefter kom to kronebærende hjorte luntende ud i et ret åbent egekrat på cirka 175 meter. Jeg var bange for, at de ville forsvinde ind i den tætte bevoksning igen, men heldigvis tog de retning lige imod mig, fortæller han.

– Jeg havde skruet kikkerten på riflen op og havde konstateret, at begge hjorte var kronebærende, men jeg valgte at fokusere

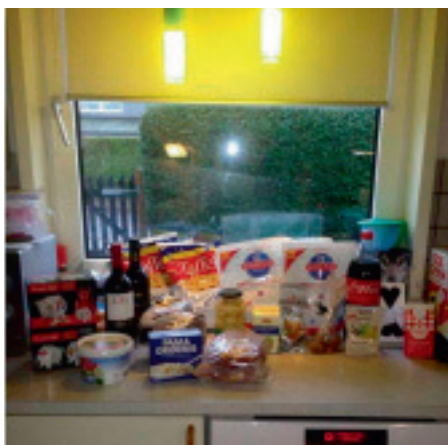
på den forreste. Den bagerste gik lige i hælene af den, så jeg ventede på at få en skudchance. Da de var ude på 95 meter trådte den forreste hjort heldigvis ud til siden og stod og sikrede med siden til; det var den chance, jeg havde håbet på, og hjorten gik ned i skuddet, siger Claus Borgensgaard. – Inden jeg kunne forlade min stige, måtte jeg vente i yderligere to timer, der følte meget lange, selvom jeg heldigvis kunne se min hjort lige forendt. Jeg har tidligere skudt mindre hjorte, men denne står for mig som en drømmehjort, mener en glad Claus Borgensgaard.

Jægernes Julehjælp

NIBE: Rasmus S. Olsson, Keldbækgård lidt uden for Nibe, inviterede kort før jul til en anderledes jagt.

– I midten af december startede en landsdækkende Facebook-gruppe ved navn Jægernes Julehjælp en aktion, hvor jægere, der havde lyst til at donere vildt som julehjælp til værdigt trængende, kunne finde modtagere til vildtet. Derfor besluttede jeg at arrangere en jagt, hvor vildtet ville blive doneret til formålet, fortæller han. – Af de 14 fremmødte kendte jeg kun de to af dem i forvejen; resten deltog

fordi invitationen blev slået op på Facebook, og jeg var imponeret over, at der kom jægere fra store dele af Jylland, ja, der kom sågar en helt fra Falster, siger Rasmus S. Olsson. – Det blev kun til fire fasaner, men alle deltagere havde taget lidt med. Der var flæskestege, andre kødvarer, forskelligt vildt fra fryseren samt mange andre fødevarer. Modtagerne fik i kurvene opskrifter og de nødvendige ingredienser, så der kunne laves en komplet middag, og alt vildt var naturligvis istandgjort, oplyser Rasmus S. Olsson.

Dette er indholdet af en af de julekurve, som Rasmus S. Olsson og Charlotte M. Abel delte ud. Der var også tænkt på familiens hund. Foto: Charlotte M. Abel.

Det nye udsigtstårn er endnu ikke færdigt her på fotoet, men det stod færdigt i løbet af januar. Foto: Niels Dahlin Lisborg.

Nyt udsigtstårn

VEJLERNE: Aage V. Jensen Naturfond har opført et nyt udsigtstårn ved Østerild Fjord.

– Det ca. 15 kvadratmeter store tårn har udsigt over Arup Vejler og Østerild Fjord, og der vil være mulighed for at opleve et spændende fugleliv, oplyser driftsleder Niels Dahlin Lisborg, Aage V. Jensen Naturfond.

– Tårnet er placeret i det områ-

de, hvor skestorkene yngler, men der vil også være mulighed for at se mange forskellige fuglearter, blandt andet rigtig mange gæs. Hvis man er heldig, kan man også se en havørn, og her i starten af januar er der flere gange observeret vandrefalk i området, fortæller Niels Dahlin Lisborg.

Se flere nyheder fra området i medlemsbladet

Har du en god historie,
som du mener fortjener offentliggørelse, så tøv ikke med at kontakte Jægers lokalredaktør!

Maria Metzger · Næstrupvej 41, 7700 Thisted · Tlf.: 40 98 06 09 · E-mail: loknord@jaegerne.dk

En ulige 14-ender

Jesper Emil Jensens meget kraftige ulige 14-ender vejede opbrækket 150 kilo og er forhåndsopmålt til 198 CIC-point. Privatfoto.

THISTED: - Jeg havde aftalt med min onkel Mogens Christensen fra Sjørring, at vi efter arbejdstid ville et smut på jagt sydøst for Vandet Sø ved Thisted. Inden jeg nåede frem, havde vi kun lige knap en time til solnedgang, fortæller Jesper Emil Jensen fra Ørre. - Min onkel satte sig i et tårn for enden af en remise, og jeg puslede lidt rundt for at trykke eventuelt vildt ud til ham. Jeg så som det eneste en del snep- per, og jeg nåede flere gange at fortryde, at jeg gik med riffel. Men jeg nød synet af dem og deres spektakulære flugt mellem træerne. Da jeg nåede frem, havde min onkel kun set en hare. Vi blev enige om, at jeg skulle pusle tilbage til bilen og kontakte ham, når jeg nåede frem, konstaterer Jesper Emil Jensen. - Jeg manglede at krydse to spor, inden jeg var ved bilen, da jeg pludselig blev ramt af den uforklarlige følelse af, at jeg skulle gøre mig klar. Jeg stod helt i skjul tre meter fra sporet, da jeg tog riflen af skulderen. Jeg tråd-

te forsigtigt ud på sporet, og til min store overraskelse så jeg en kronebærende hjort 70 meter for enden af sporet, præcist som jeg havde forestillet mig det ca. 10 sekunder forinden. Hjorten så bevægelsen, og lige da han satte i spring, skød jeg. Han faldt på stedet, mens jeg måbende stod og dårligt kunne fatte, hvad der lige var sket, konstaterer en glad Jesper Emil Jensen. - Jeg kunne slet ikke få armene ned; altså sikke en oplevelse, hvilket held, og hvor var han stor og smuk, som han lå der i skovbunden med sine hvide sprosser og sorte stænger, jo, det var intet mindre end drømmehjorten. Den tiltagende hjortefeber og en stor følelse af lykke udfordrede kortvarigt min realitetssans og handlekraft, men det lykkedes mig at ringe til min onkel, fortæller Jesper Emil Jensen, der bagefter må konstatere, at det „bare var en af de dage“!

Kronvildtforvaltning

ROLD Skov: Siden 1994 har de fire ejere af det 8.000 ha store område: Lindenberg Gods, Nør-lundfonden, Willestrup Gods og Naturstyrelsen holdt et årligt møde om kronvildtet i området. - Vi har i alle år haft et godt samarbejde og en god enighed om forvaltningen, og det er unægteligt lettere med fire ejere, frem for hvis der var mange flere lodsejere i området, konstaterer vildtkonsulent Ivar Høst, Naturstyrelsen Kronjylland. - I starten holdt vi møderne, fordi vi gerne ville have mere kronvildt i området, og vi valgte at frede hinderne. Bestanden voksede støt og roligt, og i dag skønner vi, at der er i underkanten af 1.000 dyr. Men når man gerne vil have flere dyr, må man også

være klar til at gribe ind, når bestanden bliver for stor og skaber problemer for landmænd og skovbruget. De senere år har den årlige afskydning ligget på 200-250 dyr, men nu har vi vedtaget at øge afskydningen med 50%, og det er naturligvis hinder og kalve, vi primært fokuserer på. Vi håber derfor på, at bestanden inklusive årets tilgang af kalve næste år vil ligge på 900 dyr, håber Ivar Høst. - Kronvildtet i Rold Skov viser, hvor let en bestand kan vokse sig for stor. Jeg tror, vi har begået en klassisk fejl i forvaltningen; vi har værnet om bestanden i et eller to år for længe, og dermed har bestanden kunnet eksplodere, eftersom jagt er kronvildtets eneste fjende her i lan-

det. Men kronvildtforvaltning er en svær balance, når man forsøger at stille alle tilpas. Landmænd, skovbrugere, naturel-

skere og jægere har vidt forskellige ønsker og meninger, udtaler Ivar Høst.

Det tilstræbes, at der i den kommende sæson skal afskydes 50 % mere kronvildt i Rold Skov, og der fokuseres på hinder og kalve. - Kronhjortene forplumrer generelt afskydningen rundt om i landet. Jægerne lader for ofte hinder og kalve gå i håbet om, at den store hjort kommer lige om lidt. Men hvis vi ikke sørger for at holde antallet af hinder nede, kan bestanden hurtigt vokse ud af hånd, konstaterer Ivar Høst. Foto: Ivar Høst.

I den kommende sæson kan besøgende på Kaj Munk Museet i Vedersø Præstegård se det ene af Kaj Munks gamle jagtvåben, et Rex-haglgevær i kaliber 12. Foto: Holstebro Auktioner.

Kaj Munks gevær hjem til præstegården

VEDERSØ: Præsten Kaj Munk var ivrig jæger – men hvor blev hans våben af, da han blev henrettet i 1944? Det var et mysterium frem til i 2014, hvor det kom frem, at våbnene i 1990 var havnet hos en vurderingsmand på Fyn, da ingen af Munks arvinger var jægere eller interesserede i at overtage geværene.

Det krævede lidt af et detektivarbejde af indehaveren af Holstebro Auktioner, Hans Jørgen Eriksen, at finde dem i samarbejde med Munk-familien.

I slutningen af oktober 2014 kom disse våben under hammeren på en stor auktion. Der var tale om tre geværer. En drilling af mærket Nimrod, dernæst et haglgevær, Sauer & Sohn, i kali-

ber 16. Begge disse våben gik for 20.000 kroner.

Det tredje og sidste våben var en kaliber 12 af mærket Rex, som blev solgt til 19.000 kroner. Alle tre våben var standardvåben. Det kuriøse var naturligvis, at de alle tre bevisligt havde været anvendt af Kaj Munk.

De tre geværer blev solgt til tre private købere. Den ene af disse – Peter Tang Thomsen – skænkede efterfølgende Rex-haglgeværet til Kaj Munk Museet, hjemhørende på Vedersø Præstegård. Kaj Munk boede her frem til den 4. januar 1944, hvor han blev hentet af Gestapofolk, ført til Hørbylund ved Silkeborg og henrettet.

Vegetarræv?

SØNDERVIG: Peter Muhs og hans kone ynder at sætte krukke ud, flot pyntet med forskellige former for grønt og med et æble i krukkerne som en slags prikken over i'et.

Efter blot nogle få dage forsvandt æblerne imidlertid. Nye blev lagt i, men de forsvandt også.

– Vores mistanke rettede sig mod en rå og to lam, som i løbet af efteråret og vinteren havde mæsket sig effektivt i min kones roser, fortæller Peter Muhs. – Imidlertid undrede jeg mig

over, at æbletyven aldrig lod sig se. Vi havde trods alt flere gange jagttaget, når råvildtet gik i gang med roserne. Derfor satte jeg et vildtkamera op for at løse mysteriet.

Svaret var, at en ræv havde set sig varm på æblerne!

Den er næppe rendyrket vegetar, men historien understreger, at ræve og andre rovdyr har en længere menuliste, end de fleste regner med.

Ræven kommer stadig hver nat – og ifølge Peter foretrækker dyret røde æbler frem for gule!

Den røde røver kommer hver nat og snupper et eller flere æbler i krukkerne. Privatfoto.

Parade i Gludsted Plantage. Her praktiserer Naturstyrelsen bevægelsesjagt med stort udbytte. Nu er ideen kopieret til Kompedal Plantage. Foto: Max Steinar.

Forsøg blev en succes

KOMPEDAL Plantage: Jagterne i plantagen har altid været afholdt som traditionelle drivjagter, men i 2014 besluttede Naturstyrelsen Midtjylland sig for, at der skulle gøres et forsøg med en bevægelsesjagt à la den mo-

del, man i nu en håndfuld år har praktiseret med stor succes i Gludsted Plantage.

Syv hinder og syv kalve blev resultatet. Eller hvad der groft sagt svarer til det dobbelte af udbyttet på en normal drivjagt.

Se flere nyheder fra området
i medlemsbladet

Har du en god historie,
som du mener fortjener offentliggørelse, så tøv ikke med at kontakte Jægers lokalredaktør!

Max Steinar · Harbovad 9, Funder, 8600 Silkeborg · Tlf.: 87 24 20 70 · E-mail: lokmidt@jaegerne.dk

Seks døgn mareridt

Maggie var væk i over seks døgn i det store naturkompleks. Hun havde fået bidt to centimeter af det ene øre og havde tre sår i hovedet, men var ellers uskadt. Privatfoto.

ØRUM: Formanden for Vejrumbro Jagtforening, Peter Therkildsen, har haft jack russell terriere i mange år. Han er glad for den lille og aktive hunderace, som han altid kun har brugt til drivjagt. Han har i øjeblikket tre terriere, og de har altså aldrig været brugt til gravjagt og har heller ikke interesseret sig for rævegrave.

Men lørdag den 22. november blev anderledes for Maggie, den ene af de tre. Maggie havde lige haft et kort drev med tre rådyr, da Peter til sin forbløffelse overværede, hvordan hunden smuttede ned i et større naturkompleks. De havde flere gange

tidligere været forbi kompleksset, og Maggie havde aldrig interesseret sig for det. Peter forventede at se sin hund komme tilbage i løbet af sekunder. Det skete ikke. Ja, faktisk gik hele lørdagen, uden at hunden kom ud.

Søndag gik Peter og hans kammerat, Finn Kjærsgaard, i gang med spade og skovl. De gravede i tre timer. Mange steder oplevede de, hvordan gangsystemet skred sammen, mens de gravede.

Fire steder havde de fået åbnet ned til graven, over et område på cirka 25 gange 25 meter, da de tog derfra tre timer se-

ner. Peter efterlod Maggies kasse ved graven og håbede at se hende i den, da han kom tilbage mandag. Men ingen hund. Heller ikke tirsdag, onsdag eller torsdag.

- Fra starten af havde vi ikke turdet bruge maskiner af frygt for, at graven skulle styrte sammen, men jeg besluttede at gøre det, fordi jeg bare ville have min hund fundet, og også fordi jeg ikke længere troede på, at hun kunne være i live, fortæller Peter.

Han havde fået en anden kammerat, René Christiansen, til at hjælpe med sin rendegraver. Overfladen ved kompleksset var skråt og besværligt. Rendegraveren havde derfor såkaldt krabbestyring. René gravede et større område op. Graven viste sig at være i mange etager og med blindgyder, ja, et stort virvar.

Pludselig kom en levende grævling uskadt op. Nu frygtede Per, at Maggie havde været i nærkamp med den langt større og stærkere grævling, og at hun derfor var blevet dræbt.

Men der var ingen terrier i det område af graven.

- Vi havde faktisk opgivet, da Finn opdagede en ny gang, som vi så startede på. Efter nogen

gravning nåede vi frem til en stor kedel med tre gange, som førte i nordlig, østlig og sydlig retning, plus to gange mere lige ved siden af! Nu sprang en slange på rendegraveren, og alting så ret dystert ud. Vi kiggede på hinanden og rystede på hovederne i afmagt, fortæller Peter.

Han gik fra graven overbevist om, at han havde mistet sin hund for altid. Finn skulle lige tilbage for at hente sin jakke, og så lød der et brøl fra ham.

Maggie var kommet frem i kedlen. Hun rystede sig for sand, kiggede op på mændene og logrede.

- Hvilken lykke og mirakel, glæde og forbløffelse, beretter Peter. - Der var gået seks døgn og fire timer, og hunden var frisk og uskadt. Så frisk, som man nu kan være efter så lang tid under jorden. Men et dyrlægetjek beroligede mig, og jeg kan kun sige, at hvis din hund forsvinder i en grav, så giv aldrig op. De små hunde kan klare det mest utrolige. Og det kan man også som hundeejer, hvis man som jeg har to gode venner, der bare stod sammen med mig, da det gjaldt, lyder det taknemmeligt fra Peter.

Mystisk afbarkning

GLUDSTED PLANTAGE: I det nordvestlige hjørne af Gludsted Plantage, ikke langt fra Isenbjerg, har nogle enkelte store nåletræer mistet deres bark på rødderne. Rodudløberne fra nogle af træerne er blevet fuldstændigt afbarket.

Umiddelbart ville man mistænke kronvildtet. Men der er ikke antydning af de typiske tandmærker, som normalt ledsager skræling af rødgraner. Ja, faktisk er det vanskeligt overhovedet at finde noget, der minder om tandmærker i det hele taget. Og overgangen imellem de af-

barkede områder, og hvor der stadig sidder bark, er klart afgrænset.

At barken er blevet anvendt til føde, er der næppe tvivl om. Men hvilket dyr?

For at gøre mystikken udtalt, så har de(t) pågældende dyr klargjort andre træer til måltid. Forstået på den måde, at nåle og andet materiale er skrabet væk omkring barken ved træ-rødderne - så der er klargjort til afbarkning.

Lokalredaktøren hører meget gerne kvalificerede bud på „synderen“ fra læserne!

Bemærk, hvor klart afgrænset det afbarkede område er. Og der er ingen tandmærker at se. Foto: Max Steinar.

Ny dansk-tysk jagtmesse

Der er lagt op til et brag af en jagtmesse 17.-19. april i det store messecenter Holstenhallen i Neumünster, hvor medlemmer af Danmarks Jægerforbund får gratis entré.

NEUMÜNSTER: Det kan betale sig at tage sit jagtblad med til Neumünster den 17. til 19. april. I hvert fald bagsiden, hvor navn og medlemsnummer står trykt. Med det i hånden får man nemlig gratis adgang til den ambitiøse dansk-tyske jagt- og fiskerimesse, der arrangeres i et samarbejde mellem messecenter Holstenhallen, Danmarks Jægerforbund, kreds 4, det slesvig-holstenske jægerforbund og det slesvig-holstenske sportsfiskerforbund.

Der er tale om et helt nyt udstillingskoncept, og alle sejlene er sat for at give jægere fra Nordtyskland og det sydlige Jylland en stor oplevelse i de seks store messehaller med udstillinger og

salgsstande og på det store udendørs aktivitetsareal, hvor der blandt andet arrangeres bueskydning, lerdueskydning og terrænkørsel. I tilknytning til messen afholdes der desuden foredrag (på tysk) om aktuelle emner som gåsejagt, eftersøgningsarbejde, erfaringer med blyfri riffelammunition m.m. Som et særligt grænseoverskridende projekt vil der desuden på messen være en byttebørs, hvor danske og tyske jægere kan bytte sig til jagter hos hinanden. Der er cirka en times kørsel fra landegrænsen til messecenteret, som der er skiltet til fra motorvejen.

Mere info på www.holstenhallen.com.

Hundepas på dansk

GRÆNSEN: Rigtig mange hundeejere i Sønderjylland benytter dyrlæger syd for grænsen, hvor prisniveauet typisk er noget lavere end herhjemme. Det har også været tilfældet, når det gælder udstedelse af EU-selskabsdyrpas, dvs. det dokument, som mange hundeejere i daglig tale kalder hundepas, og som giver mulighed for, at man f.eks. kan tage sin jagthund med på jagt eller ferie i andre EU-lande. Men efter et par forespørgsler kunne Fødevarestyrelsen, der er ansvarlig på området i Danmark, i januar slå fast, at den praksis med at tage hvalpe med til Tyskland for at få lavet pas til dem dér, ikke er lovlig. En dansk hvalp skal være chippet og rabie-vaccineret i Danmark, og passet skal være udstedt af en dansk dyrlæge, for at det er gyldigt. I betragtning af, at der har været uklarhed om reglerne, og at Fødevarestyrelsen ikke selv har været opmærksom på, at det var almindeligt at få lavet hundepas syd for grænsen, valgte man i januar at tillade de hun-

Hundepasset skal - som her - være udfærdiget af en dansk dyrlæge. Foto: Hans Kristensen.

depas, der er fremstillet i Tyskland frem til da. Men herefter har styrelsen i medierne og på egen hjemmeside gjort meget ud af at oplyse om de nye for-

hold, og at det i dag er både ulovligt og strafbart at få fremstillet hundepas til danske hvalpe hos dyrlæger syd for grænsen.

På jagt efter kunsten

VARDE: Jægere, fuglevenner og kunstelskere kan stadig nå at se den spændende udstilling på Varde Museum med værker af den kendte fynske fuglemaler Johannes Larsen. Kunstneren havde en nær tilknytning til området, idet han fra 1913 og mere end 30 år frem hvert år havde længere ophold ved den dengang endnu ikke tørlagte Filsø, hvor den ivrige jæger ikke kun fandt spændende motiver til sine kendte tegninger og malerier, men også gik ivrigt på jagt, ikke mindst efter ænder, gæs og svaner. Udstillingen, der rummer en række værker, der er udlånt af Johannes Larsen museet i Kerteminde, åbnede i januar og tages ned igen den 15. marts.

Varde Museum har frem til 15. marts en spændende udstilling af jægeren og fuglemaleren Johannes Larsen.

Se flere nyheder
fra området
i medlemsbladet

Har du en god historie, som du mener fortjener offentliggørelse, så tøv ikke med at kontakte Jægers lokalredaktør!

Hans Kristensen, Østergårdsvej 2, Lydersholm, 6270 Tønder · Tlf.: 21 47 87 49 · E-mail: loksyd@jaegerne.dk

Gråsæl med unge, fotograferet i forbindelse med flyovervågningen af områdets sælbestand. Det er første gang siden 1500-tallet, at gråsælen yngler i Vadehavet. Foto: Lasse Fast Jensen, Fiskeri- og Søfartsmuseet.

Ynglende gråsæl

VADEHAVET: For første gang i flere hundrede år har gråsælen igen ynglet i den danske del af Vadehavet. Det blev klart i vinter, hvor en gråsæl med unge blev observeret på en sandbanke ved Rømø i forbindelse med den faste flyovervågning af sæler, der foretages af Fiskeri- og Søfartsmuseet i Esbjerg. Gråsæ-

lens nærmeste ynglepladser findes ved øen Amrum i den slesvig-holstenske del af Vadehavet og på øen Helgoland. Det er fra disse bestande, gråsælen har bredt sig til det danske vadehavsområde. I Danmark yngler gråsælen desuden ved Rødsand syd for Lolland, ved Anholt og ved Læsø.

Bæver har bidt sig fast

HOLME Å fik i august 2012 en ny vildtart, da der blev fundet sikre tegn på, at en bæver havde slået sig ned der. Og i januar i år fik et lille hold jægere, der var på jagt i området mellem Hovborg og Vorbasse, vished for, at bæveren nu, to og et halvt år senere, stadig opholder sig i åen, som de fulgte et stykke, da de gik fra den ene søt til den næste.

– Her fandt vi flere træer, der helt tydeligt var fældet af bæveren. At det var sket over en længere periode, kunne vi se af, at spånerne ved nogle af træerne var helt friske, mens de ved andre var ældre og misfarvede, fortæller Kasper Brink Madsen, Esbjerg, der er med i det lille konsortium, der har jagten. Ifølge ham er der flere jægere i området, der gennem jagtsæsonen har hørt højlydte plask ved åen, når de har været på andetræk, uden at det dog på det tidspunkt var muligt at fastslå, at det var fra bæveren. Dæmninger er der dog foreløbig ingen af, hvilket ifølge eksperter tyder på, at der kun er en enkelt bæver i området, der ellers beskrives som en god og velegnet bæverlokalitet.

Et jagtselskab fandt disse friske bæverfældninger ved Holme Å, hvilket viser, at den bæver, der kom til området i 2012, stadig holder til i åen. Foto: Kasper Brink Madsen.

Mårhunde på paraden

FRØSLEV: Efterårets og vintrens rævejagter har flere steder resulteret i nedlagte mårhunde i det syd- og sønderjyske område. Det er positivt, for så vidt at regulering af arten er en vigtig del af arbejdet med at hindre mårhundens videre udbredelse. På den anden side viser den hyppige forekomst, at den målsætning, om at landet skal være frit for ynglende mårhunde i indværende år, der findes i forvaltningsplanen for mårhunde, næppe kommer til at holde.

De to mårhunde på billedet er nedlagt i januar af Kaj Hansen, der passer kunstgravene på Frø-

slev Jagtforenings terræn i og omkring Frøslev Mose. Her har en del grave været uanvendelige på grund af den høje vandstand i området vinteren igennem, men i en højtliggende grav lykkedes det at finde to mårhunde, der dog – som det ofte er tilfældet med denne art – ikke kunne sættes af graven af hundene, men måtte graves ud.

Husk i øvrigt, at mårhunde med de såkaldte Judas-halsbånd med sender ikke bør nedlægges, da de indgår i opsynsarbejdet efter andre mårhunde.

To mårhunde, der blev nedlagt under gravjagt i Frøslev Mose. Privatfoto.

Duejagt for ungjægere

NORDFYN: Nordfyns Jagtforening kan bare det der med at tage sig af de unge jægere. Først i januar inviterede foreningen de unge jægere mellem 16 og 25 år på duejagt fra kunstigt skjul og med lokkeduer. Andreas Petersen er bestyrelsesmedlem i foreningen og formand for ny- og ungjægerudvalget. Han fortæller: – Seks ungjægere med to hunde havde meldt sig til jagten, der blev afholdt i Nørreby på Nordfyn hos et lokalt konsortium, der gratis havde stillet terræn til rådighed. Jagten var gratis, og jagtforeningen var dagen igennem vært ved diverse traktamenter.

– Vi startede med en grundig parole, og herunder gjorde vi især meget ud af sikkerheden. Vejret var et rigtigt „duevej“, lettere overskyet og med svag

til jævn vind. Tørvej og med en temperatur på 6-10 plusgrader. Der gik da heller ikke mere end ca. fem minutter, efter at jagten var begyndt, før den første due var skudt, og den sorte labrador Buller måtte på arbejde. Det blev startskuddet til en fantastisk dag, hvor der for alvor kom gang i duerne, som på smukkeste vis begyndte at trække i små buketter ind over lokkerne og medførte større og større smil i ansigtet på de unge jægere.

– Da vi havde brugt tre timer, holdt vi en velfortjent pause og gjorde status over, hvor mange duer, der var skudt, og om alle havde haft skud i bøssen. Det viste sig at være tilfældet, så alle var i højt humør. Da det begyndte at tynde ud i de passerende duer, blev vi enige om at holde. Det var blevet til 28 duer.

Seks ungjægere, der kun kunne være stolte af dagens jagtudbytte. Foto: Thomas Obelix Jensen.

– Dagen sluttede med parade, siger Andreas, – og herunder dukkede flere af konsortiets medlemmer op for at lykønske os med den flotte parade og gode skydning. Vi sluttede dagen i den hyggelige jagtstue med gamle røverhistorier, og hvad de me-

re erfarne jægere ellers kunne berette om. Alle var enige om, at det ikke kun er det hyggeligt samvær under jagten, der har betydning, men i lige så høj grad udvekslingen af jagthistorier og oplevelser bagefter.

Farvel til en dommer

HELE OMRÅDET: Harris Jensen er lig med stående jagthunde, og talrige er de hundeførere, der har nydt godt af Harris' velmente råd og ekspertise. Kleiner münsterländer var i mange år

hans foretrukne jagthund, indtil den engelske setter kom til.

1982 blev Harris autoriseret markprøvedommer, og siden er det gået over stok og sten. Hurtigt blev det til, at der ikke var

den prøve, Harris ikke kunne dømme, og det har både Danmarks Jægerforbund og specialklubberne nydt godt af. Harris har altid udvist stor respekt for den enkelte ekvipage og altid givet en positiv kritik, der gjorde, at hundeføreren følte, at han også efter prøven, uanset resultatet, gik hjem med en hund, det var værd at arbejde videre med.

I 1993 blev Harris medlem af Danmarks Jægerforbunds hundevalg, og han blev i 1998 tilknyttet Vildtforvaltningsskolen som underviser af jagthundeinstruktørerne. I nogle år fungerede Harris som lokalredaktør på Jæger og er i dag skribent af hundestoffet. Derudover er han klubredaktør for Engelsk Setter Klub i bladet Jagthunden.

Ud over hundene fylder jagten en stor del af Harris' liv, især rypejagten i Norge. Vores markvildt har altid haft Harris' bevå-

genhed, og han er særdeles aktiv, når der skal tælles agerhøns eller holdes informationsmøder.

Harris blev 70 år i efteråret, og ifølge reglerne bortfaldt autorisationen som dommer med årets udgang. Man vil derfor nok i endnu højere grad kunne møde Harris og hans hunde på de store internationale prøver, hvor han har hentet mange store præmier hjem.

På vegne af alle hundeførere rettes en stor tak til Harris for hans indsats med jagthundearbejdet gennem adskillige årtier, og han ønskes et godt og spændende otium mange år frem i tiden.

Se flere nyheder
fra området
i medlemsbladet

Harris løfter opgaven som speaker over jagthunderacerne i Odense Congress Center med stor ekspertise. Foto: Marianne Andersen.

Har du en god historie, som du mener fortjener offentliggørelse, så tøv ikke med at kontakte Jægers lokalredaktør!

Marianne Andersen · Odensevej 24, Nr. Søby · 5792 Årslev · Tlf.: 65 90 22 20 · E-mail: lokfyn@jaegerne.dk

En vildtplejekonsulent til rådighed

HELE OMRÅDET: Danmarks Jægerforbund har uddannet vildtplejekonsulenter til at rådgive medlemmerne i vildtplejespørgsmål.

På Fyn residerer Kim Broholm, og han vil gerne hjælpe den enkelte lodsejer eller jagtleder med råd og vejledning, herunder tilskudsmuligheder. Naturstyrelsens vildtplantningspulje yder tilskud til vildtplanter, og samtidig er der via jagttegnsmidlerne sat penge af til etablering af vådområder og vandhuller.

– Et af mine mål er at få søsat

flere markvildtslav, siger Kim.

– Vi har for nuværende fem lav på Fyn, men der er plads til endnu flere. Der er stadig områder, hvor man endnu ikke er kommet i gang, og det er et arbejde, jeg vil prioritere højt. For at opnå den maksimale forvaltning, skal arealet gerne være på 1.000 til 1.500 ha, men man kan sagtens starte op med mindre. Det er i et lav, man kan stå sammen og udnytte hinandens kompetencer og samtidigt sende et godt signal ud i samfundet. Det vigtigste er at komme i gang, så kan interesserede integreres ef-

terhånden, når de er klar til at gå med i et projekt.

– Jeg vil også forsøge at få arrangeret to markvandring i år, nok efter høst, hvor det er lettere at komme omkring på terrænerne, tilføjer Kim, og de bliver annonceret i Jæger under foreningsmeddelelser samt på kredsens hjemmeside: jagt-kreds5.dk. Skulle du være interesseret, er du velkommen til at møde op.

Kim Broholm kan kontaktes på telefon 28 69 87 06 eller mail: kimbrolholm@hotmail.com for yderligere oplysninger.

Kim Broholm besøger gerne lodsejere og jagtforeninger for at fortælle om mulighederne for at hjælpe vildtet i naturen. Foto: Marianne Andersen.

Blandt nybygningerne skal den sorte tilbygning på Sollerup huse de nye medarbejdere. Foto: Marianne Andersen.

Naturstyrelsen Fyn får flere arbejdspladser

MIDTFYN: Faaborg-Midtfyn Kommune kan glæde sig over et stigende antal arbejdspladser i kommunen. Naturstyrelsen Fyn, der holder til på Sollerup, har bygget til, så der blev plads til de 24 medarbejdere fra Naturstyrelsens afdeling i Odense, der flyttede arbejdssted i februar. Selve ombygningen var budgetteret til 12 millioner og blev forestået af entreprenør Hans Jørgen & Søn.

Naturstyrelsen beskæftiger sig bl.a. med vand. Det være sig grundvand, vandløb, søer samt havet. De fornødne arbejdsredskaber hertil kræver plads, så tilbygningen skulle bl.a. huse dykkerudstyr og både.

Offentlige byggerier får samtidigt sat penge af til kunst, således også på Sollerup. Det blev kunstneren Karin Lind, Nordsjælland, der vandt den udskrevne konkurrence.

Ingen livstegn

HELE OMRÅDET: Mange har spurgt til mårhundene på Fyn, da der har været meget stille omkring dem i længere tid.

Vi stiller spørgsmålet videre til Jægerforbundets koordinator for mårhunderegulering på Fyn, Hans Kristian Nielsen, der siger: – Vi har ikke haft signal fra vores judas-dyr siden 8. oktober 2014. Vi formoder derfor, at den er gået til. Der er heller ikke kommet

noget meldinger ind, der kunne tyde på observationer af mårhund, så det tager vi som gode tegn på, at vi nok ikke har nogen her på Fyn. Heller ikke Falck eller Vejdirektoratet har kunnet melde om påkørsler.

Skulle du imidlertid se en mårhund her på Fyn, bedes du kontakte Hans Kristian Nielsen på telefon 29 23 08 11, der så vil tage sig af det videre forløb.

Mårhunden forstår at „spille“ død, når den føler sig trængt, og det gør den nemmere at fange. Foto: Marianne Andersen.

Dropper rottegift

SYDLOLLAND: Som tidligere omtalt på disse sider havde Lolland Kommune planer om massiv giftudlægning i et område, hvor rotteplagen er meget voldsom. Området ligger midt i en af de store trækruter, der benyttes af mange rovfugle og inden for et af de mange af Lollands havørnepars yngleområde. Dansk Ornitologisk Forening protesterede over planerne om giftudlægning, fordi man frygtede, at forgiftede rotter ville blive ædt

af rovfugle og rovdyr, som efterfølgende ville dø af giften.

Efter en del diskussion valgte Lolland Kommune at droppe rottegiften og i stedet bekæmpe rotterne med fælder. De skal til gengæld efterses mindst hver anden dag, og det vil naturligvis give kommunen en ekstra udgift. Til gengæld kan rovfugle og rovdyr nu hjælpe til med rottejagten uden at risikere at blive forgiftede.

Den røde glente er ådselæder og kan risikere at dø efter at have ædt giftdræbte rotter. Foto: Ole Eriksen.

Jægernes Julehjælp

KREDS 6: Det, der startede som en god ide hos Kasper Svenningsen, bredte sig til hele landet og fik stor betydning for mange familier.

- Jeg fik jagttegn i 2014, for-

tæller den 24-årige slagterlærling. - Det varede ikke længe, før der var vildt i fryseren, og så tænkte jeg, at der nok var mange andre jægere, der kunne undvære noget vildtkød og give det

Kasper Svenningsen til højre sammen med en jagtkammerat og sin første grågås organiserede julehjælp i form af vildtkød til omkring 1.500 familier. Privatfoto.

til familier, der ikke har ret meget at gøre godt med op til jul.

Kasper oprettede den 16. december en Facebookgruppe, hvor han skrev om sin ide, og efter tre timer havde gruppen 450 medlemmer. Næste dag steg tallet til cirka 1.000, og kort efter havde omkring 3.500 jægere sluttet op om den gode ide.

- Det var helt overvældende, og da det var op til en eksamen, hvor jeg ikke havde så meget fritid, måtte min kæreste hjælpe til med at fordele hjælpen. I alt fik mere end 1.500 familier over hele landet julehjælp i form af vildtkød, og det var alt lige fra fasaner og ænder til kød fra alle slags hjortevildt og vildsvin, siger Kasper Svenningsen, der synes, at det var fedt at kunne hjælpe så mange. De fleste af modtagerne afhentede selv deres kød, men en del havde ikke den mulighed, og i de tilfælde kørte de glade givere eller andre, der tilbød sig som chauffører, ud og afleverede julepakkerne.

I 2014 stod han og kæresten selv for tilmeldinger og koordinering. Det bliver anderledes i år, for selvfølgelig har Kasper tænkt sig at følge op på succesen, men til efteråret vil han forsøge at få oprettet Facebookgrupper fordelt over hele landet, så han ikke står alene med alt det administrative.

Initiativet har fået opmærk-

somhed i medierne, og blandt andet Ekstra Bladet har interviewet Kasper. Det er han rigtig glad for, dels vil endnu jægere få kendskab til Jægernes Julehjælp, som Kasper Svenningsen kalder sin Facebookgruppe, og dels giver det jægerne et godt image.

Hjort på afveje

SYDLOLLAND: Officielt findes der ikke kronvildt på Lolland. En enkelt hjort har der imidlertid været. I oktober nedlagde en lokal jæger en 10-ender kronhjort. Dyret var i fin foderstand. Ingen på hverken Lolland eller Falster har kronvildt under hegn, og da hjorten ikke var øremærket, stammer den enten fra den fri vildtbane, eller også har den været holdt ulovligt under hegn.

Den nærmeste kronvildtbestand findes på Sydsjælland. Teoretisk set kan hjorten have svømmet over Storstrømmen og Guldborgsund. Sidstnævnte er de fleste steder kun få hundrede meter bred og desuden ret lavvandet, men det er næppe sandsynligt, at hjorten har taget rejsten på egen klov.

Har du en god historie, som du mener fortjener offentliggørelse, så tøv ikke med at kontakte Jægers lokalredaktør!

Ole Eriksen · Kaløgråvej 18, Kallø, 4990 Saksøbing · Tlf.: 54 70 48 89 · Mobil: 40 15 93 37 · E-mail: lokvest@jaegerne.dk

Olieforurening

SYDLOLLAND: Det kunne være endt helt galt, da olie i december drev ind på kysten tæt på fuglereservatet Hyllekrog, der ligger ud mod Østersøen. Området passeres hvert år af især mange vadefugle, ænder og rovfugle under såvel forårs- som efterårstrækket. Desuden er den syv kilometer lange sandtange yngleplads for mange svømme- og vadefugle, og et par havørne yngler få vingslag fra reservatet. Både spættet sæl og gråsæl yngler og raster på sandtangen, hvor der er ad-

gangsforbud i yngletiden.

Til alt held var vinden hård med op mod et par meter høje bølger i dagene efter olieudslippet, så der stort set ikke lå fugle i det olieramte område. Temperaturen var desuden så lav, at olien samlede sig i klumper i større og facon som grankogler. Efter indsats af blandt andet omkring 20 værnepligtige og et par rendegravere blev olieklumperne indsamlet i løbet af få dage.

Hvor olien kom fra, er ikke opklaret.

Værnepligtige fjernede olieklumper fra stranden på Sydloolland. Foto: Ole Eriksen.

Debut med snabelsko

GULDBORG: Efter 10 år som jæger havde Steen Roerholt, Tårs, skudt en del fuglevildt, nogle harer og et enkelt stykke råvildt med hagl. Men han havde aldrig skudt et stykke vildt med riffel.

- Jeg var på tryk jagt ved Guldborg og sad i et tårn og ventede. Et par af de andre konsortie-medlemmer gik stille og roligt langs skellene ind til naboerne for at trykke råvildtet ud, fortæl-

ler Steen. Reviret består af skov og marker, og der er en pæn råvildtbestand, så chancen for at nedlægge det første stykke vildt med riffel var absolut til stede. Trykkerne var tydeligvis rutinede, og i det næsten vindstille vejr kunne dyrene høre dem på passende afstand, så de ikke blev overrumplet, men flyttede sig stille og roligt.

- Pludselig kom en rå løbende

over marken fra min venstre side, men den så bestemt ikke ud til at ville stoppe, så jeg fløjtede, da den var på skudhold. Det virkede - råen stoppede, men nu stod den spidst, og så ville jeg ikke skyde, siger Steen. Efter et øjeblik fortsatte råen, men stoppede igen på fløjt bare 30 meter borte. Kuglen sad, hvor den skulle, hvilket kunne ses af en tågesky, der slog ud fra

den anden side af dyret og af kuglenedslaget. Efter 15 meter faldt dyret.

- Jeg var selvfølgelig meget glad og kunne næsten ikke vente med at komme ned fra tårnet, til såten blev blæst af. Det viste sig, at råen havde snabelsko, de-forme klove, der vokser opad ved spidserne, ikke voldsomt, men alligevel meget tydeligt, og ingen af de andre jægere havde tidligere set noget lignende, siger Steen Roerholt.

Råen viste sig ikke bare at have snabelsko, den var også usædvanlig gammel. Tænderne var næsten slidt ned til gummene. - Det er da lidt pudsigt, at jeg skal starte med at skyde en rå med snabelsko, når de nu er så sjældne, slutter Steen.

Snabelsko er en sjælden misdannelse af klovene. Foto: Bo Ehlinger Nielsen.

Se flere nyheder fra området i medlemsbladet

Nyt jagtunivers

GLOSTRUP: Jagtuniverset i Glostrup har til huse i rummelige lokaler omgivet af gode parkeringsmuligheder på adressen Gamle Landevej 4, 2600 Glostrup. Indenfor er der en god atmosfære, man føler sig velkommen, det oses af jagt, og der er udstyr til jægeren på alle hylderne i den nyåbnede forretning, der er mere end en almindelig jagtudstursforretning. Terje Aamand Nakel og Lasse Bohart er indehavere af Jagtuniverset, der åbnede først i december.

I Jagtuniverset er det ambitionen, at kunderne skal opleve et højt fagligt niveau og et spændende udvalg af oplevelser, fra jagttegnet skal tages, til det første våben skal erhverves. Ligeledes er der mulighed for, at den erfarne jæger kan opgradere sit udstyr til højeste kvalitet og sikres solide jagtopplevelser i Danmark og i udlandet.

Fra den 1. februar 2015 blev

forretningen yderligere udvidet til også at omhandle bøsseamalgerværksted. Michael Whitehead (tidl. Aktiv fritid) bliver en del af fællesskabet i Jagtuniverset: - Det er vigtigt for vores kunder, at de får den bedst mulige vejledning i forbindelse med køb af udstyr og ligeledes kan forvente en høj kvalitet og ordentligt håndværk, når lydæmpere og kikkerter skal monteres, eller den gamle haglbøsse skal serviceres, udtaler Terje Aamand Nakel, der efter at have afholdt jagttegnkurser og planlagt jagtture igennem en årrække og arbejdet i branchen igennem de seneste 27 år (tidl. Hunters House) nu har valgt at få foden under eget bord.

Forretningen er desuden, ud over at omhandle alt i jagtudstyr, jagtvåben og ammunition, udvidet med et konservatorsamarbejde med zoologisk konservator Brian Filipesen.

Terje Aamand Nakel t.v. og Lasse Bohart midt i Jagtuniverset.
Foto: Peter Lassen.

Se flere nyheder
fra området
i medlemsbladet

De dyr, der blev sendt til undersøgelse, lignede meget de dårlige dyr, der blev set i løbet af efteråret. Privatfoto.

BORNHOLMS store råvildtbestand får naturligvis megen opmærksomhed fra øens mange jægere og naturinteresserede. Bestandens sundhedstilstand har længe givet anledning til diskussion. I løbet af den sidste jagtsæson er der ifølge Bornholms Tidende fra forskellige lokaliteter angiveligt set og berettet om råvildt, som har været i en ringe kondition. Dette fik Torben Ingvorsen til at tage initiativ til at få undersøgt fænomenet. Ved jagtkammeraters hjælp blev der i løbet af efteråret samlet syv stykker råvildt sammen, der blev sendt til undersøgelse på Veterinærinstituttet i København.

De syv dyr samlede Torben Ingvorsen sammen i en gammel fryser, han havde købt til formålet, før de blev afleveret til undersøgelse.

- De seks af dyrene stammer fra Klemensker, Rutsker, Hasleområdet, det sidste er fra Paradisbakkerne, og fælles for dem er, at de fuldstændigt ligner de dårlige dyr, vi skød på efterårets jagter her på Bornholm, fortæller Torben Ingvorsen.

Ved undersøgelsen er der for næsten alle de undersøgte dyrs vedkommende fundet forskellige tarmparasitter, utøj og flåter, som det ofte ses i tætte bestande.

Torben Ingvorsen, der roser dyrlægerne for deres faglighed, fortæller: - Jeg har snakket med to forskellige og flinke dyrlæger, og de siger begge, at vi skal skyde nogle flere dyr, specielt hundyr og lam, og gerne gamle råer i de tætte bestande.

Et godt råd, der kan tænkes at nære diskussionen om forvaltningen af råvildtet på Bornholm.

Råvildt og korn

BORNHOLM: Et enkelt af de syv stykker råvildt, der ved Torben Ingvorsens initiativ blev sendt til undersøgelse på Veterinærinstituttet, var død af forgiftning, der typisk ses, når hjortevildt foræder sig i korn ved f.eks. en foderautomat.

Undersøgelsen konkluderede: Et let afmagret rådyr med tegn på akut tarmbetændelse i tyndtarmen med ændring af tarmfloraen og spredning af bakterier til leveren. Tilstanden kan eventuelt skyldes hurtig optagelse af en større mængde korn, som medfører en forgiftning af dyret.

Derfor er der god grund til at være påpasselig med at give råvildt adgang til korn uden langsom tilvænning. Hvis råvildt får for meget ren hvede eller byg, kan de få forgiftning, der medfører døden i løbet af et par dage.

Har du en god historie,
som du mener fortjener offentliggørelse, så tøv ikke med at kontakte Jægers lokalredaktør!

Peter Lassen · Dyrehaven 1, 2800 Lyngby · Tlf.: 45 80 54 46 · E-mail: lokost@jaegerne.dk

Hunde er rovdyr

TISVILDE: Der blev talt og skrevet meget om den store hund, der sidst på året var på færde i Dyrehaven, hvor et stykke dåvildt blev bidt til døde. Men også andre steder oplever man, at hunde går amok i naturen og angriber de vilde dyr.

Dette oplevede Mikkel Fjeldgaard en dag i vinter, da han var på sin næsten daglige tur i Tisvilde Hegn.

– Jeg hørte en meget høj lyd, som jeg aldrig har hørt før, og ca. 10 meter borte så jeg en stor schæferhund ligge og bide i en kronkalv. Kalven forsøgte at slippe bort, men hunden var straks over den igen. Jeg hørte en mand kalde, og så rejste hunden sig op og løb bort. Senere mødte jeg manden, der forsøgte at kalde hunden til sig. Men da jeg ikke fik noget ud af at tale med ham, gik jeg tilbage til ste-

Lemlæstet dåkalv efter hunds hærgen i Dyrehaven. Foto: Torben Christiansen.

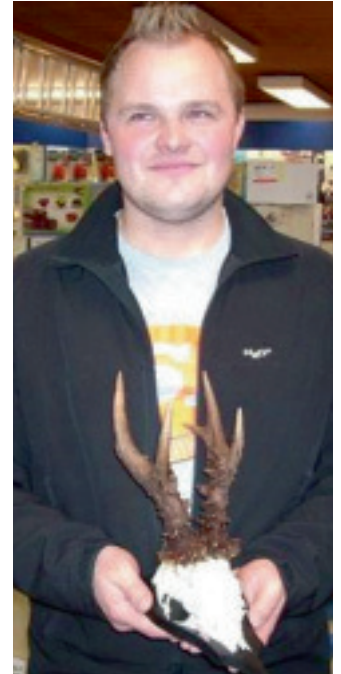
det, hvor kalven havde ligget. Da var den borte, men der lå blod og hår i græsset.

– Jeg ringede til 1812, fordi jeg frygtede, at kalven skulle ligge et sted og lide. Alarmcentralen kontaktede en schweishundefører, der var på stedet efter en time, men jeg havde ikke tid til at vente på resultatet, siger Mikkel Fjeldgaard.

Vildtkonsulent Niels Worm, Naturstyrelsen Nordsjælland, har ofte diskuteret med hundeejere, der ikke har deres hund i snor.

– Men hundeejere glemmer, at deres kælnhund også er et rovdyr. Selv om den er vant til at bo i en lejlighed, skal der ikke meget til at vække dens jagtinstinkt. Og hvis en hund får færten af vildt, ænser den ikke andet. Ikke alene kan den skræmme vildtet, men den kan også skambide det meget voldsomt, siger Niels Worm.

Bornholmske trofæer

Thomas Olsen kunne fremvise årets guldbuk på hele 148,05 point, en meget flot buk nedlagt på Hollændergård i Rø. Thomas Olsen leverede også en guldbuk i 2011 nedlagt på næsten samme terræn. Foto: Privatfoto.

Nye jagtmuligheder

SALTHOLM: Ved forrige årsskifte trådte nye regler for strandjagt ved Saltholm i kraft, hvilket betød, at muligheden for at dyrke strandjagt omkring øen blev mere end fordoblet. Jagtstart på søterritoriet blev rykket fra 16. sept. til 1. sept. og det blev igen muligt at drive strandjagt efter kl. 12. Og så skulle man jo

tro, at der i efteråret var strømmet til med strandjægere, der skulle benytte sig af de fantastiske jagtmuligheder, der findes her tæt på landets hovedstad og rigtig mange jagttegnsløser. Vildtkonsulent Sven Norup, der var på opsyn den 1. september, mødte kun fire personer i skydepramme, selvom vejret var

fint til kravlejagt. Tilsynsførende Arne Holten bekræfter, at der har været meget få aktive strandjægere til stede, når han har været på det ugentlige tilsyn, de fleste gange har der ikke været strandjægere til stede.

På spørgsmålet om grunden til dette svarer Sven Norup: – Mange af de nye jægere, der har bestået jagtprøven de seneste år, har ikke kendskab til denne jagtform. Når de tænker på jagt, så er det selskabsjagt sammen med andre, de har i tanker. At drive jagt, og fysisk hård jagt som strandjagt, er ikke den selvforståelse, jeg møder hos nyjægerne. Her kan man blive både våd, kold og træt, og der er ikke en kok med varm mad til frokost, konstaterer Sven Norup tørt.

BORNHOLM: Ved Danmarks Jægerforbunds årlige trofæopmåling på Bornholm, der fandt sted i december og som sædvanligt hos A.P. Hellisen i Lodbæk, blev der opmålt 83 trofæer i alt fra både ind- og udland. Blandt de 54 bukke, der var nedlagt på Bornholm, opnåede én guldmedalje, 13 sølvmedalje og 12 fik bronzemedalje.

Både antallet af årets opmålinger og de opnåede medaljer er lidt lavere end sidste års, men Bornholm leverer stadig mange fine bukke og langt over landsgennemsnit i forhold til arealstørrelse.

De bornholmske jægere lader sig tilsyneladende ikke nøje med den trofæjagt, øen kan byde på. Der blev opmålt rigtig mange udenlandske trofæer, lige fra kronhjort, då- og sikahjort, råbuk og vildsvin.

Kravlejagt ved Saltholm. Foto: Peter Lassen.